

DISPUT

ENTRE AN DOUR HAC AN TAN

Var un ton nevez.

Va speret a so geinet, ne deo quet hep resoun,
O studia va c'hentel hac o clasq ar fæçoun,
Evit formi un disput entre an Tan hac an Dour,
Unan ane a zo soll hac un all traitour.

An Dour en deus pretandet e oa ar c'habitenn,
Ne deus netra evintâ, na ne vezo biquen,
Ennez eo an evach hac an necessera,
Na vezo tud na loenet ma teufe da vanqua.

An Tan.

Beza ec'heus ar gallout quement-se da ober,
Ne fell quet din resistâ na doc'h na d'ho ponver;
Mæs evel ma ve formet gant ar bleud ar bara,
E ranquàn dont de boazat, pe na dalse netra.

An Dour.

C'hoant ho peus de levaret e oude necesser,
Ha te ebars ar bed-mân quiriec da vil maler.
Disolo a res toennou, distrugi oll madou,
Ne chom netra ez dilerc'h nemet ar vogueriou.

An Tan.

Te, gant da draitouraich, a barlant diresoun,
Ha ne laboures jamæs nemet dre draisuon :
Lonqua res batimanchou, hac iy carguet a zen,
Hac, en ur moment goude, e teuez calm ha plen.

An Dour.

Caër ho peus ma diceria, e ranques plega din ;
Pa ho eus c'hoant da gregui, quentre ma er santin
E allan rectal ho mouga hac ober deoc'h mervel
Hac ouspen-ze hoc'h ampeich da gallout mui sevel.

An Tan.

Abalamour ma peus bet digant Doue pouer,
Ez out ur vantezoner hac ur mæstr marvailler.
Caër ho peus, en oll boenchou, donet d'en em venti,
Quent ma vo fin d'hon disput e c'hallin em vengi.

An Dour.

Estonet onn, va mignon, da clevet ho comzou ;
Goude beza recevet quement a bonarion,
Et ranquin coll gant un dra ne ra nemet maler,
Ha mä laquet da veva ar bed-oll en antier.

An Tan.

Formi a rez ar bevanç hac ar cheriou mad ;
Ober a rez ar souben hac ar bouet dilicat :
Anzaf a ràn e ma oud, ez-sur, ar poent quent,
Mæs iné, o tont d'o poazat ; oun an necessera.

An Dour.

Hep donn ne ve en douar nemet tud payanet,
Na ve na badiziant, nac oferen ebet :
Bemdez, evit e farei, plega din e ranquer,
Ha memeus, da vadezi, pep veich a ma deuer.

An Tan.

Ha me zalc'h beo ar goulou, da rei sclærigen ;
Da ober vadjanchou, da laret oferen,
Hac epad ar gousperon a labouràn are,
Ha partout hon necesser, hac en noz hac en de.

An Dour.

Beza em eus ar gallout da dezampouezonni
Quement zo barz ar bed-mâ, carguet a lousdoni;
Conservi rân ar yec'het hac ar prosperite,
Quercouls dan dud ancien evel dar vugale.

An Tan.

Rinç a rez al lousdoni demeus an oll dillad ;
Hounes a zo ur raseun hac a zo placet mûd ;
Mæs caër hoc'h ens o goalc'hi, mar be astur outo,
E ranquer dont d'o bervi quent dont abenn aneo.

An Dour.

Caër ho peus va chicana, me eo ar crea
Da lacat da brodui quement so er bed-mâ,
Ha te zo ur traitour, hac un dra execrabil,
Quement en em fiz ennout a rentez miserabil.

An Tan.

Biscoas n'am eus grêt malher n'am be avertisset
Rac araue ma flaminàn e veler ar moguet,
Hac a re so sonus d'am etouffi souden
A lammo, en ur moumed, va buez diguenen.

An Dour.

Pedic vertuz a zongàn en ur poudat souben :
D'ar guenta, mar be re sall me er gra dizolen ;
Mar be re viñ e gresq, ha re tom e yeno
Hac mar deu bea leo, m'en laquaf tano.

An Tan, evel ma velas, ne alle en em difen ;
Ouz an dour, en em laquas da cuza en ur mæu.
Tennit tan eus an douar ha torrit anezàn,
Hac, en ur monumend goude, hoc'heus tan dioutàn.

Cetu int camaradet, hac an Tan a goune ;
Ha ne vo den incredul, var sujet quement-se,
Un seurt dra a so ampronuff gant un nombr bras a dud,
Ar resoun-màn a æchu entreze an disput.

An hini en deus rymet ar guerzou-mâ neve,
E dictio d'eur scrivagner hac o lenno gonde.
Manand eo eus Bleuyel, e hanou Yan AR GUEN,
Eu traounien c'hrec'h Suliet emedi e logen.

Cetu amàn ur resoun roet gant ur gaonyad,
Penaus a ouffe-en lenn, ha serret e zaoulagat !
A boe an oad sez mis n'en deus guelet netra,
Divertissa ra an dud, e quement plaç ma ia.

FIN.

